

Medlemmer af Folkekirken. Det gør man alligevel. Det ærede Medlem for Vinderup og hans Meningsfæller, særlig Præstestanden, krymper sig aldrig ved at tage Penge af Fritænkere. Der er aldrig Tale om, at de sende Tienden tilbage, fordi vedkommende Tiendeyder er Fritænkere, Jøde eller Hedning. De tage dem alligevel, de sige: Pengene lugte ikke, de ere lige gode, enten de komme fra kristne eller Fritænkere. Men saa længe dette er Tilfældet, maa det ærede Medlem finde sig i, at disse Folk, hvis Penge de modtage, af hvem de underholdes, maa have Indflydelse, ville have Indflydelse paa hele Sagen. Jeg vender tilbage til den højtærede Kultusministers Foredrag. Der var et Punkt, jeg gerne vilde omtale lidt: Spørgsmaalet om Ejendomsretten til Kirkens Midler, der er blevet bragt frem under denne Forhandling. Det ærede Medlem for Verninge (Holm) gjorde en hel Række Indvendinger mod Kultusministeren paa dette Punkt. Han gik ud fra den Opfattelse, at Kultusministeren mente, at Kirken havde Ejendomsret til Kirkemidlerne. Jeg skal sige, at jeg ogsaa opfattede Kultusministerens Tale saaledes, da jeg hørte den, og det maatte naturligvis i høj Grad beklages, at Kirkeministeren i det første Venstreministerium skulde hylde den Opfattelse, at Kirkens Gods tilhørte Kirken og ikke Staten. Det vilde jo være det diametralt modsatte af, hvad der altid har været Demokratiets Opfattelse. Hvis ærede Medlemmer gennemlæse Kirkekommissionens Forhandlinger, som ere omdelte her, ville De finde, at J. A. Hansen Gang paa Gang protesterede imod Gejstlighedens Opfattelse af Kirkegodset som noget, Kirken som saadan havde Ejendomsret til. I. A. Hansen hævdede Gang paa Gang, og det er de gamle Bondevenners Standpunkt, at Kirkegodset tilhører Staten. Det er jo ogsaa ganske naturligt, eftersom det var Staten, der tilegnede sig Kirkegodset 1536 og siden har siddet inde med det med den Ret, som den daværende Revolution gav. Det er ogsaa Venstres gamle Program, og, morsomt nok, var det Højres Ordfører, der fremdrog dette Punkt fra Venstres gamle Program af 1870, hvor det bestemt hævdes, at det er Staten, der har Ejendomsret til Kirkegodserne. Og det

ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) slutter sig jo stadig til dette Program, dette Program er hans første Kærlighed, han vender stadig tilbage til det, og paa dette Punkt kan det kun glæde mig og mine Meningsfæller. Det vilde dog være noget forunderligt, om den højtærede Kultusminister skulde have en fra Bondevennerne, fra Demokratiet, fra Venstre, fra selve Højres Ordfører afvigende Opfattelse af dette Punkt. De nationalliberale i sin Tid holdt bestemt paa Statens Ejendomsret. Ærede Medlemmer, som gennemlæse Kirkekommissionens Betænkning, ville se, at Mænd som Casse og Madvig paa det allerskarpeste afvise den gejstlige Opfattelse af Kirkegodset som noget, Kirken har Ejendomsret over: det er Staten, der har Ejendomsretten, og det er Staten, der ordner, hvorledes det skal bestyres. Men det ærede Medlem for Verninge gjorde ganske sikkert Kultusministeren Uret. Thi naar man gennemlæser Rigsdagstidenden, vil man finde, at han udtrykte sig saaledes: „Jeg vedkender mig den Mening, jeg tror, det vilde være heldigt, at Kirken havde Raadighed over Kirkemidlerne, at Staten sagde: Nu lægge vi saa meget hen til Kirken, lad den saa selv raade derover.“ Se, Baggrunden for denne Betragtning er, at Staten nu har Ejendomsret over Kirkegodset, men saa er det, at Kirkeministeren mener, at det kunde maaske være heldigt, om Staten selv og frit indførte en anden Ordning og henlagde Kirkegodset til Kirken. Det er altsaa et Fremtidsspørgsmaal. Jeg er deri uenig med ham, ja, jeg tror, at naar den Dag kommer, da den evangelisk-lutherske Folkekirke ikke længere er det danske Folks Flertals Kirke, ophører Folkekirken selvfølgelig, og saa maa den vedkommende Grundlovsparagraf træde ud af Kraft og forandres. Men saa vil det være det naturligeste at anvende Kirkegodset, saaledes som man i alle moderne Lande efterhaanden har søgt at anvende det, til andre Formaal, særlig humane Formaal, Skoleundervisning, Folkeoplysning osv. Men det er altsaa kun en Uenighed om Fremtiden, heldigvis, og jeg understreger det: naar man læser Rigsdagstidenden igennem, stiller Kultusministeren sig paa Demokratiets